

РЕШЕНИЕ

№ 6253

гр. София, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Ж СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Калина Анастасова

Членове: Темислав М. Димитров
Михаела Касабова

при участието на секретаря Мария Т. Методиева
като разгледа докладваното от Темислав М. Димитров Въззивно гражданско дело № 20231100508766 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).

Образувано е по въззивна жалба на Ц. С. Ш. срещу решение № 3178/28.02.2023 г. по гр.д. № 54388/2021 г. по описа на СРС, 24 състав, в частта, с която е признато за установено, че жалбоподателят дължи на „Топлофикация София“ ЕАД на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД сумите, както следва: сумата над 688,75 лв. до 1377,49 лв. – главница за топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. за имот, намиращ се в гр. София, ж.к. „****“, аб. № 161392, сумата над 17,47 лв. до 34,93 лв. – главница за дялово разпределение за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г., сумата над 87,60 лв. до 175,19 лв. – обезщетение за забава за периода от 15.09.2019 г. до 09.06.2021 г.

Жалбоподателят - Ц. С. Ш., твърди, че решението в обжалваната част е неправилно. Поддържа, че отговоря за 1/2 част от цената на предоставените топлинни услуги в качеството му на наследник на потребителя на топлинни услуги в имота – С.Ш. Ето защо, моли решението в обжалваните части да бъде отменено и исковете да бъдат отхвърлени над посочените във въззивната жалба размери. Претендира разноските.

Ответникът по жалбата - „Топлофикация София“ ЕАД, оспорва жалбата, като счита, че решението в обжалвана част е правилно. Ето защо, моли същото да бъде потвърдено, като претендира разноските по производството.

Третото лице помагач на страната на ответника по жалбата – „Т.С.“ ЕООД, не подава отговор на предявената въззивна жалба.

Софийски градски съд, като прецени събраните по делото доказателства, въз основа на закона и във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, достигна до следните фактически и правни изводи:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от „Топлофикация София“ ЕАД с обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД за установяване, че ответникът Ц. С. Ш. дължи на ищеца сумите, както следва: 1675,93 лв., ведно със законната лихва от 23.06.2021 г. до погасяването – главница за топлинна енергия за периода от м.05.2017 г. до м.04.2020 г. за имот, намиращ се в гр. София, ж.к. „*****, аб. № 161392, 34,93 лв., ведно със законната лихва от 23.06.2021 г. до погасяването – главница за дялово разпределение за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г., 275,62 – обезщетение за забава за периода от 15.09.2018 г. до 09.06.2021 г. върху главницата за топлинна енергия, 6,35 лв. – обезщетение за забава за периода от 01.07.2018 г. до 09.06.2021 г. върху главницата за дялово разпределение.

С обжалваното решение исковите са уважени частично, като е признато за установено, че Ц. С. Ш. дължи на „Топлофикация София“ ЕАД на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД сумите, както следва: сумата в размер на 1377,49 лв., ведно със законната лихва от 23.06.2021 г. до погасяването – главница за топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. за имот, намиращ се в гр. София, ж.к. „*****, аб. № 161392, сумата в размер на 34,93 лв., ведно със законната лихва от 23.06.2021 г. до погасяването – главница за дялово разпределение за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г., сумата в размер на 175,19 лв. – обезщетение за забава за периода от 15.09.2019 г. до 09.06.2021 г.

Решението е обжалвано само от ответника в частта, с която е признато за установено, че жалбоподателят дължи на „Топлофикация София“ ЕАД сумата над 688,75 лв. до 1377,49 лв. – главница за топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. за имот, намиращ се в гр. София, ж.к. „*****, аб. № 161392, сумата над 17,47 лв. до 34,93 лв. – главница за дялово разпределение за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г., сумата над 87,60 лв. до 175,19 лв. – обезщетение за забава за периода от 15.09.2019 г. до 09.06.2021 г.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо в обжалваната част.

Разгледано по същество същото е неправилно в обжалваната част.

Спорен пред въззивната инстанция е въпросът относно наличието на облигационно отношение между страните.

Видно от нотариален акт за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за гледане и издръжка от 03.12.1997 г. по н.д. № 40042/1997 г., се установява, че С.З. Ш. и С.Г. Ш.а са прехвърлили собствеността по отношение на имота в полза на Ц. С. Ш., като прехвърлителите С.З. Ш. и С.Г. Ш.а са запазили вещно право на ползване по отношение на имота. С. Ш. е починал на 22.12.2012 г., а С..Ш.– на 30.09.2020 г., което се установява от представеното удостоверение за наследници на С. Ш.. Следователно, в процесния период – от м.05.2017 г. до м.04.2020 г., С..Ш.е била вещен ползвател на имота.

Отношенията между доставчика и потребителя на топлинна енергия за исковия период се уреждат от Закона за енергетиката. В него е предвидено, че, за да бъде обвързано едно лице от договор за продажба на топлинна енергия с топлопреносното предприятие при публично известни общи условия, следва да бъде установено, че същото има качеството на потребител на топлинна енергия за битови нужди. На основание чл. 153, ал. 1 ЗЕ всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия. Съгласно чл. 153, ал. 6 ЗЕ клиентите в сграда - етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават клиенти на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата. Следователно, за да бъде определено едно лице като потребител на топлинна енергия за битови нужди съгласно цитираната законова норма, е достатъчно да бъде установено по делото, че същото е собственик или носител на вещно право на ползване върху имот, който е присъединен към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение.

Следователно, имотът се намира в сграда, в която ищецът извършва продажба на топлинна енергия за битови нужди, поради което и по силата на действащата нормативна уредба - чл. 153, ал. 1 от Закона за енергетиката, носителят на вещно право на ползване в процесния период е имал качеството на потребител на доставената топлинна енергия. Поради изложеното, съдът приема, че в процесния период между „Топлофикация София“ ЕАД и С.Г. Ш.а са били налице договорни отношения по продажба на топлинна енергия за битови нужди с включените в тях права и задължения на страните, съгласно общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди от „Топлофикация София“ ЕАД, както и Закон за енергетиката, като ищецът е има задължение да доставя топлинна услуга в имота, а С.Г. Ш.а – да заплаща цената ѝ.

Както беше посочено, С.Г. Ш.а е починала на 30.09.2020 г. и е наследена от С. С. Ш. – син, и ответника-въззивник Ц. С. Ш. – син. Ето защо и на основание чл. 60, ал. 1, вр. чл. 5, ал. 1 ЗН ответникът Ц. С. Ш. отговаря за 1/2 част от задълженията.

Доколкото във въззивното производство не е налице спор относно размера на дълга, установен в обжалваното решение, то въззивникът отговаря за 1/2 част от същия, т.е. за сумата в размер на 688,75 лв. – главница за топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г., сумата в размер на 17,47 лв. – главница за дялово разпределение за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г., сумата в размер на 87,60 лв. – обезщетение за забава за периода от 15.09.2019 г. до 09.06.2021 г.

Във връзка с изложеното се налага извод, че обжалваното решение се явява частично неправилно, поради което същото следва да бъде отменено в обжалваната част, като искът за главница за топлинна енергия бъде отхвърлен над 688,75 лв. до 1377,49 лв., искът за главница за дялово разпределение - над 17,47 лв. до 34,93 лв., а искът за мораторна лихва - над 87,60 лв. до 175,19 лв.

Предвид изхода от обжалването решението следва да бъде отменено и в частта, с която в полза на „Топлофикация София“ ЕАД са присъдени разноски над сумата в размер на 267,69 лв. до 535,38 лв.

По разноските:

В полза на въззивника следва да се присъди сумата в размер на 50 лв. – разноски във въззивното производство, както и сумата в размер на 159,32 лв. – допълнителни разноски в първоинстанционното производство.

На основание чл. 38, ал. 2 ЗА в полза на адв. Р. Р. – процесуален представител на въззивника, следва да се присъди сумата в размер на 400 лв. – адвокатско възнаграждение във въззивното производство.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 3178/28.02.2023 г. по гр.д. № 54388/2021 г. по описа на СРС, 24 състав, в частта, с която е признато за установено, че Ц. С. Ш. дължи на „Топлофикация София“ ЕАД на основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 150, ал. 1 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД сумите, както следва: сумата над 688,75 лв. до 1377,49 лв. – главница за топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. за имот, намиращ се в гр. София, ж.к. „*****“, аб. № 161392, сумата над 17,47 лв. до 34,93 лв. – главница за дялово разпределение за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г., сумата над 87,60 лв. до 175,19 лв. – обезщетение за забава за периода от 15.09.2019 г.

до 09.06.2021 г., както и в частта, с която в полза на „Топлофикация София“ ЕАД са присъдени разноси в първоинстанционното производство над сумата в размер на 267,69 лв. до сумата в размер на 535,38 лв., и вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ исковете с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, пр. 1, вр. чл. 200 ЗЗД и чл. 422, ал. 1 ГПК, вр. чл. 86 ЗЗД, предявени от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК *****, срещу Ц. С. Ш., ЕГН *****, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумите, както следва: сумата над 688,75 лв. до 1377,49 лв. – главница за топлинна енергия за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г. за имот, намиращ се в гр. София, ж.к. „****“, аб. № 161392, сумата над 17,47 лв. до 34,93 лв. – главница за дялово разпределение за периода от м.05.2018 г. до м.04.2020 г., сумата над 87,60 лв. до 175,19 лв. – обезщетение за забава за периода от 15.09.2019 г. до 09.06.2021 г.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК ***** да заплати в полза на Ц. С. Ш., ЕГН *****, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на 50 лв. – разноси във въззивното производство, както и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата в размер на 159,32 лв. – допълнителни разноси в първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК ***** да заплати в полза на адв. Р. К. Р., ЕГН *****, на основание чл. 38, ал. 2 ЗА сумата в размер на 400 лв. – адвокатско възнаграждение.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач – „Т.С.“ ЕООД, на страната на ответника по въззивната жалба – „Топлофикация София“ ЕАД.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 280, ал. 3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____